

kžje, živeža ni. Ker se dogodki tako hitro razvijajo, so v Londonu poparjeni, ker mislijo, da bi se Srbi umaknili na Grško že, predno je še jasno, kaj stori Grška.

Težki boji pri Giljani in Prištini.

Težki boji so se razvili na črti Giljani—Priština, kjer se Srbi močno branijo, ker vejo, da jim grozi obkolitev. Na Kosovem polju grozi Srbom uničevalen udarec. Bolgarski boji na jugu zelo dobro napredujejo. Položaj Francozov na črti Gvngeli—Dojran je skrajno kritičen; Angleži so pustili Francoze čisto na cedilu.

Usoda južne srbske skupine.

Po zadnjih bolgarskih uspehih osobito, ker sta vzeta tudi Gostivar in Prilep (v južni Macdoniji) je, kakor se zdi, južna srbska skupina končno odrezana od svoje glavne sile in potisnjena v prostor Bitolj—Ohrid—Dibra. Srbi bodo na brže popolnoma obkoljeni, ker je Bolgarom prosta pot v Bitolj. V bodočih dneh se odloči tudi usoda srbske skupine med Mitrovico in Novim pazarjem.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Klj. b težavnemu ozemlju in grozno slabim cestam prodira naša armada v Srbiji nevzdrženo proti jugu in podi pred seboj ostanke srbske armade. Naše čete so zadnje dni zasedle že večino sandžaka Novi pazar. Mesta Nova-Varoš, Javor, Sjenica, Raška, Novipazar so zavete. Dne 23. novembra so naši vkorakali že tudi v mesto Prijepolje, ki leži ob reki Lim (južno od Uzić).

Naše armade so sedaj sledeče razvrščene: Desno krilo se južno od Čanice (v Bosni južno od Rogatice) bori s Črnogorci, ki so se bili na tem ozemlju vgnjezdili v južno-izhodnem kotu Bosne. Sosednja kolona prodira iz Prijepolja proti Črnogorskemu mestu Plevlje, druga zopet iz Sjenice v Bj lopolje (v Črnigori). Naš oddelek, ki je zasedel Novi-pazar stoji že tudi tik ob Črnigori in sili proti mestoma Berane in Peč (Ipek). Mesti Mitrovica ob Sitnici (južno-izhodno od Novega pazarja) in Priština (na Kosovem polju) še danes 24. novembra, ko to pišemo, nista zasedeni, a predno bodo naši čitatelji dobili list v roke, bodo gotovo že tudi naše čete lastnice teh važnih mest. Pri t h mestih, t. j. na Kosovem polju utegne priti v bližnjih dneh do večje bitke, če se bodo namreč Srbi mogli toliko ojunčiti, da se bodo postavili našim zmagojočim četam v b an.

Listi poročajo, da je že ena tretjina srbske armade, t. j. blizu 100.000 mož, ujeta. Tudi plen naših armad je zelo velik. V Albaniji se tamošnji rodovi pripravljajo na neposredno prijazen sprejem ostankov srbske armade. Umikanje je zelo težavno in Srbi morajo pustiti večino svojega vojnega gradiva na potu, samo, da si rešijo življenje.

Avstrijci v Novem pazarju.

Združene avstrijske, nemške in bolgarske čete so dne 19. novembra vrgle Srbe popolnoma iz zadnje ga kosa starosrbske zemlje. Avstrijske čete pod poveljstvom generala Kövessa so dne 20. novembra zasedle mesto Nova-Varoš, južno od Uzić, v Sandžaku Novi pazar. Isti dan je prešlo v naše roke tudi utrjeno mesto Sjenica v Sandžaku in mesto Raška, kjer je bil že pred tednom nastanjen srbski glavni stan. Dne 21. novembra pa so Kövessove čete zasedle glavno mesto v Sandžaku — Novi pazar.

Mesto Prijepolje avstrijsko.

Avstrijska Kövessova kolona, ki je zasedla mesto Nova-Varoš, je dne 23. novembra vkorakala v mesto Prijepolje v severozahodnem kotu sandžaka Novi pazar.

Ena tretjina srbske armade ujeta.

Ker narašča od dne do dne število srbskih ujetnikov, se nahaja dosedaj že ena tretjina srbske armade v ujetništvu. Uradno je ugotovljeno, da se nahaja sedaj čez 91.000 srbskih vojakov, torej ena tretjina srbske armade, v avstrijskem, nemškem in bolgarskem ujetništvu.

500 uplenjenih srbskih topov.

Zmagovito in vedno prodirajoče avstrijske, nemške, bolgarske čete so uplenile dosedaj zavsem 500

srbskih topov. Armada generala Kövessa je uplenila dosedaj v sandžaku Novi-pazar 50 možnarjev, 8 poljskih topov, 4 milijone puškinih patron in veliko množino drugega vojnega gradiva.

Celje. Poddesetnik Alojzij Jauer je zabodel pešca Jožefa Kolar v prsa in ga težko ranil. Jauer je bil močno vinjen. S pomočjo drugih oseb so mu odvzeli orožje in ga spravili v vojaški zapor.

Ubežna srbska vlada.

List »Daily Chronicle« poroča iz Aten: Srbska vlada je zapustila mesto Mitrovico in se podala na jug proti Dibri in misli pobegniti v Albanijo.

Črnogorsko uradno poročilo.

Uradno se poroča iz Cetinja: N ša (črnogorska) sandžaska armada, ki je bila napadena od mnogo močnejših sil, se je morala umakniti v glavne postojanke ob Drini. Strašni snežni vihar je povsod zelo oteževal operacije. Živahni artilerijski boji na vseh frontah.

Srbski major Tankošić padel.

V boju pri mestu Požarevac je bil ranjen znani srbski major Tankošić ki je bil eden glavnih sokrivcev umora našega prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda in njegove soproge. Zadet je bil od šrapnela tako hudo, da je kmalu na to umrl v bolnišnici.

Srebrno jedilno orodje kralja Petra uplenjeno.

V bližini me ta Novi pazar so naše čete našle zakopano srebrno jedilno orodje in dragoceno kuhinjsko opremo kralja Petra. Vrednost teh stvari se ceni na 20.000 K. Blizu Raške pa so naši pionirji izkopali veliko poljsko kuhinjo, ki so jo Angliji podarili Srbom. Kuhinja obstoji iz 56 voz.

Brata je rešil

Ferdo Poznič iz celjske okolice, ki je pridružen Kövessovi armadi na Srbskem, nam piše dne 14. novembra:

Naš bataljon slovensko-štajerskega pešpolka se je začetkom oktobra ločil od tovarišev na soški fronti in se podal zoper Srbe. Udeleževal sem se bojev za Beograd, ki so bili izredno krvavi. Naše prodiranje gre zelo naglo. Niti en dan se ne ustavimo v eni vaši Srbi neprenehoma bežijo pred nami. Zdi se mi, da manjka Srbom streliva, topov in dobrih poveljnikov. Posamezni srbski oddelki se junaško borijo. Zanimiv slučaj sem doživel v Čačaku. Mesto leži ob največji srbski reki Morair, nekako bolj v sredini Srbije. S prijateljem Janezom Podbojem, doma iz Dolnjanskega, ki je bil pridružen našemu polku, sva morala preiskati po vhodu v mesto neko klet. Kako se začudima, ko v izredno globoki klet naletita na dva avstrijska vojaka. Bila sta ujetnika iz za lanskih bojev. Se večje pa je bilo začudenje, ko je moj prijatelj v enem ujetniku spoznal svojega brata, katerega so pogrešali že čez leto dni. To vam je bilo svidenje, da si prisrčnejšega misliti ne morete! Cele četrt ure sta se Janez in Miha objemala in — se jokala od veselja. Ko smo prišli na prosto, je Miha pripovedoval, da je moral s tovarišem Gorijčakom pomagati spravljati Sr. bom strelivo na fronto. Ko je slišal, da se Avstrijci vedno bolj bližajo Čačaku, sta se s tovarišem skrila v omenjeno klet, kjer sta čakala v trdi temi cel dan. Miha je pripovedoval, da so Srbi z njim še dokaj ujudno ravnali. Hrane je imel dovolj, le obleka mu je že čisto razcapana. Obute je imel lesene copate. Janez je peljal Miho k našemu poveljniku. Ko sta se srečala brata poslovila, smo šli mi dalje proti jugu za bežečimi Srbi, Miha, pa domov na Slovensko.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Rusi se umikajo iz Izhodne Galicije.

Iz Izhodne Galicije poročajo: Na onih točkah ruske fronte v Izhodni Galiciji, kjer so bile ruske postojanke postavljene pred glavno rusko črto, je čutili, da se Rusi umikajo. Prej se ni vršil noben omembe vreden boj in vendar so Rusi zapustili te postojanke. Ruski oddelki, ki so se umaknili, so se ustavili ob glavni črti, ki je bila brez dvoma dograjena ter opremljena z nočevališči in stanovanjski za zimo.

Koliko Rusov smo ujeli v oktobru.

V mesecu oktobru smo mi in zavezniki ujeli skupaj 42.600 mož, 190 častnikov in 92 strojnih pušk in sicer so avstrijske čete ujele 24.000, 70 častnikov in 31 strojnih pušk.

300.000 mož proti Rumuniji?

Iz Kodanja se dne 23. novembra poroča:

Ruski vojaški krogi navajajo kot vzrok, zakaj je Rusija ustavila ofenzivo v Galiciji, češ, bilo je potrebno, da je imela Rusija pripravljenih 300.000 mož na meji proti Rumuniji. (Uradno še ta vest ni potrjena.)

100 japonskih topov v Besarabiji.

Iz Bukarešte se dne 23. novembra poroča, da so spravili Rusi iz Odese 100 topov japonskega izvora na besarabsko-bukovinsko mejo.

Ofenziva na francoskem bojišču.

Francoski vladni list »Temps« piše: Nemci pripravljajo na zahodnem bojišču veliko ofenzivo. Posebno skrbne in obsežne so artilerijske priprave. Na ruskem bojišču Nemci do spomladi ne bodo ničesar podvzeli, razven da še bo Hindenburg skušal Rigo zavzeti. — Čudno, da bi bil ravno francoski vladni list dobro poučen o nemških nakanah!

Razne novice.

Papežev rojstni dan. Preteklo nedeljo dne 21. novembra je dopolnil sečanj papež Benedikt XV. 61. leto svojega življenja. Na papeževem dvoru so samo 4 kardinali, ki so mlajši kakor papež, in sicer kardinali Merry del Val, Porupili, Bisleti in Lega. Od ravnokar novoimenovanih kardinalov je samo dunajski poslanik grof Scapinelli mlajši. Bela papeževa kapica počiva na gostih črnih lasih — dosedaj pri papež h nenavaden pojav. Sedanji papež ni nikdar rabil zdravniške pomoči ali medicine. Njegovo železno zdravje ne podleže nobenemu naporu in njegova vesela nprav izključuje vsako razburjenje tudi pri najtežavnejših diplomatskih poslih. Tudi papež Leon XIII. je bil enako trdnega zdravja.

Duhovniške vesti. Župnijo Zibiko je dobil č. g. Ivan Jelšnik, kaplan v Šmartnem na Paki. Umrli je č. g. Janez Šparhakl, zu nik v pok. pri Sv. Petru v Medvedovem selu. Bil je daleč navkolj znan in zaradi dobrega značaja povsod priljubljen. Svetila mu večna luč.

Odlikovane redovnice. V mariborski deželni bolnišnici je bilo pet usmiljenih sester odlikovanih od »Rudečega križa«, in sicer č. sestra prednica Placidija Pardeller s srebrno kolajno z vojnim okraskom, 4 druge sestre pa z bronasto kolajno. — V mariborski zasilni bolnišnici (v šoli č. šolskih sester) je bila odlikovana s. Avgustina Kitzler, prednica bolniških sester s srebrno kolajno Rudečega križa z vojnim okraskom. — V celjski rezervni bolnišnici sta bili odlikovani z bronasto kolajno ss. Lidvina in Jožefa.

»Slovenski Straži« se naj vpošiljajo tiste svote, ki so jih poverjeniki »Družbe sv. Mohorja« letos ponekod nabrali ob priliki delitve družbinih knjig. »Slovenska Straža« jih namreč razven za narodnoobrambne namene tudi porablja za podporo otrok, osirotelih vsled vojske.

Odlikovan slovenski učitelj. Zaradi hrabrosti pred sovražnikom je bil na južnozahodnem bojišču odlikovan okrajni pomožni učitelj za mariborsko okolico, r. kadet g. Makso Vher, s srebrno hrabrostno kolajno 2. razreda, ter ob enem imenovan praporščakom.

Odlikovanje. Vojno poveljstvo je podelilo srebrno hrabrostno svetinjo II. reda desetniku Ivanu Mravljak pešp. št. 87.

Važno za svojce padlih ali pogrešanih vojakov. Pri črnovojniški ekspozituri v Celju so shranjene civilne obleke onih vojakov, ki so v začetku vojske služili ali pa odšli k 5., 6., 7. in 8. stotniji ali 2. nadomestni stotniji 26. domobranskega pešpolka v Celju, ali ki so bili kot črnovojniki v Celju pridruženi kakemu črno ojniškemu oddelku. Svojci padlih ali pogrešanih vojakov naštetih krdel dobe pri črnovojniški ekspozituri njih civilne obleke, ako prinese od občine ali sodišča potrdilo, da so opravičeni dotične civilne obleke sprejeti. V potrdilu mora biti natančno navedeno vojakovo ime, pododdelek, kateremu je bil pridružen in po možnosti tudi, kaj da je imel seboj, ko je k vojakom odšel. Kdor pa želi, da se mu vpošljejo stvari po pošti